

45354901: MAJOR: SOCIAL AND ADMINISTRATIVE PHARMACY

KEYWORDS: METHAMPHETAMINE, YA-BA, THAI WOMEN, FACTOR, QUALITATIVE STUDY

SARUN GORSANAN: METHAMPHETAMINE USE AMONG WOMEN: A QUALITATIVE STUDY AT THANYARAK INSTITUTE. THESIS ADVISORS: PAGAMAS MAITREEMIT, Ph.D., ASSOC. PROF. CHUTHAMANEE SUTHISISANG, Ph.D., AND ASSOC. PROF. LUECHAI SRINGERNYUANG, Ph.D., 162 pp.

The objective of this qualitative study was to find the factors that lead Thai women to use methamphetamine or Ya-ba using psychological factors, sociological factors, and biological factors as the research framework, and using the in-depth interview as a method for data collection. The population for this research is the women who were arrested by the police as the Ya-ba addicts or Ya-ba abusers and were sent to Thanyarak Institute in Pathumthanee province to attend in the rehabilitation program. There were eight subjects selected as the key informants in this research. The researcher interviewed all selected individuals by himself. The research was processed during July 2005 to August 2006.

All the key informants come from non-wealthy families, and a primary school education is the highest level of education attained. Additionally, they live in the environment of narcotics consumption, and have relatives, boyfriends or girlfriends, spouses, or friends who involve in narcotics. Most of them began taking Ya-ba as teenagers.

The research found that the psychological factors that led Thai women to use Ya-ba were having high self-confidence and high self-efficacy personality that could lead them to think that they could stop using Ya-ba by themselves, having low self-esteem and negative self-concept, lacking of knowledge about how Ya-ba looks like, lacking of knowledge about danger from consuming Ya-ba and having knowledge only in the positive side of Ya-ba, having wrong perception and believes about Ya-ba that it is hardly addicted, has no harm, and could be stopped using whenever needed, having the positive attitude towards Ya-ba, and having the psychological reinforcement. The sociological factors were found to be the identity and role of female that using Ya-ba was related to beauty and enhancement of house and family keeping roles, the peers and family factors which involved in providing the first Ya-ba, the perception in value of using Ya-ba which made them to be in higher status than using others drugs, and the labeling as a drug user. There were social reinforcement factors which were related to enhancing of women's role and solving economic problems. The availability and accessibility to Ya-ba were also the important sociological factors. Because of the limitation of the methodology, although there were no strong evidence supporting the biological factors, the research also showed some variety of symptoms during Ya-ba consumption from individuals which implied to be related with the brain's rewarding system in Thai women.

Program of Social and Administrative Pharmacy Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2006

Student's signature

Thesis Advisors' signature 1.2 3

45354901: สาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและการบริหาร

คำสำคัญ: เมทแอมเฟตามีน, ยาบ้า, สตรีไทย, บัจฉัย, การวิจัยเชิงคุณภาพ

ศรัณย์ กอสนาน: การใช้เมทแอมเฟตามีนในสตรีไทย : การวิจัยเชิงคุณภาพในสถาบันธัญญารักษ์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์: อ.ดร.ผกาภาศ ไมตรีมิตร, รศ.ดร.จุฑามณี สุทธิสีสังข์ และ รศ.ดร.ลือชัย ศรีเงินยวง. 162 หน้า

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบัจฉัยที่ทำให้สตรีไทยใช้เมทแอมเฟตามีน หรือยาบ้า โดยใช้บัจฉัยทางจิตวิทยา บัจฉัยทางสังคมวิทยา และบัจฉัยทางชีววิทยาเป็นกรอบในการวิจัย ทำการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกในการรวบรวมข้อมูล ประชากรของงานวิจัยนี้คือสตรีที่เสพยาบ้าและถูกส่งเข้าโปรแกรมบำบัดฟื้นฟู ณ สถาบันธัญญารักษ์ จังหวัดปทุมธานี โดยมีผู้ถูกคัดเลือกให้เป็นผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 8 คน ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลด้วยตนเองในระหว่างเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2548 ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2549

ผู้ให้ข้อมูลหลักทุกคนมาจากครอบครัวที่ฐานะไม่ดี มีการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีการระบาดของยาเสพติด มีญาติ ครอบครัว สามี หรือเพื่อนที่มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีประวัติการสูบบุหรี่และดื่มเหล้า ผู้ให้ข้อมูลหลักเกือบทั้งหมดเริ่มเสพยาบ้าตั้งแต่อยู่ในวัยรุ่น

ผลการวิจัยพบว่าบัจฉัยที่ทำให้สตรีไทยเริ่มใช้ยาบ้าประกอบด้วย บัจฉัยทางจิตวิทยา ได้แก่ บัจฉัยทางบุคลิกภาพ โดยมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงว่าสามารถหยุดเสพยาบ้าได้ด้วยตนเอง มีความนับถือในตนเองต่ำและมีความคิดเกี่ยวกับคุณค่าของตนในด้านลบ บัจฉัยเรื่องความรู้เกี่ยวกับยาบ้า โดยผู้ให้ข้อมูลขาดความรู้เกี่ยวกับผลและพิษภัยของยาบ้าที่มีต่อร่างกาย การขาดความรู้เกี่ยวกับรูปร่างลักษณะของยาบ้า และการมีความรู้เฉพาะด้านที่เป็นประโยชน์ของการเสพยาบ้า บัจฉัยในเรื่องการรับรู้และความเชื่อผิด ๆ เกี่ยวกับยาบ้าว่ายาบ้ามันเสพแล้วไม่ได้ติดง่าย และไม่ได้มีอันตรายต่อร่างกาย สามารถหยุดเสพเมื่อใดก็ได้ตามที่ต้องการ บัจฉัยในเรื่องการมีทัศนคติทางบวกต่อยาบ้า และการได้รับการเสริมแรงทางจิตวิทยาจากการใช้ยาบ้า ส่วนบัจฉัยทางสังคมที่จูงใจให้ใช้ยาบ้า ได้แก่ การที่ยาบ้าสามารถตอบสนองอัตลักษณ์ของความเป็นหญิง อันได้แก่การมีรูปร่างผอม สวยงาม และเสริมบทบาทของเพศหญิงในด้านการทำงานบ้านและดูแลครอบครัว บัจฉัยจากเพื่อน และครอบครัวที่มีส่วนแนะนำและจัดหายาบ้าเมื่อดแรกในการเสพ การรับรู้ในคุณค่าของยาบ้าว่าทำให้ตนอยู่ในสถานะที่สูงกว่าการเสพยาเสพติดชนิดอื่น รวมทั้งการถูกตีตราจากคนรอบข้างว่าเป็นผู้เสพยาบ้าทั้ง ๆ ที่ไม่ได้เสพ การได้รับแรงเสริมจากคนรอบข้าง แรงเสริมต่อบทบาทของการเป็นเพศหญิงและ แรงเสริมในการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ บัจฉัยในด้านความง่ายต่อการเข้าถึงและการมียาบ้าจำหน่าย ในขณะที่บัจฉัยทางชีววิทยา ถึงแม้ว่าการศึกษานี้มีข้อจำกัดในด้านวิธีการศึกษา แต่ก็มี การพบความแตกต่างในด้านบุคลิกภาพที่มีผลมาจากกระบวนการให้รางวัลภายในสมอง อาการหลังจากการเสพยาและผลของการเสพยาบ้าที่มีต่อสมอง อันแสดงถึงบัจฉัยทางชีววิทยาที่มีผลต่อการเสพยาบ้าของสตรีไทย

สาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและการบริหาร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2549

ลายมือชื่อนักศึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ 1. 2. 3.

ACKNOWLEDGMENTS

I would like to express my sincere gratitude and deep appreciation to Dr.Pagamas Maitreemit, my major advisor, for her helpful guidance and encouragement throughout my doctoral study. She always brought my confidence back when I was confused during my work. She was never lacking in kindness and support. I am extremely grateful to Assoc. Prof. Dr.Chuthamane Suthisang, my co-advisor. She was always available and providing me with valuable academic advice and encouragement throughout my work. I am equally grateful to other co-advisor, Assoc. Prof. Dr.Luechai Sringnyuang, for his constructive advice. I am also in debt to Prof. Dr.L.Douglas Ried for his suggestion and great effort in editing my proposal and thesis manuscript.

I am very grateful to Khun Somporn Suwanmajo for her help in co-ordinating with Thanyarak Institute, my research site. My thanks also go to Khun Sidaporn Pongprapun and all nurses who worked at Anyamanee ward, Thanyarak Institute, and all patients for their contribution in data collection. Without their help, this study would not have been possible.

Especially, I would like to thank Miss Nattiya Kapol, my best friend, for her help and encouragement throughout my study. Despite writing up her own doctoral thesis, she was always ready to give me her help when needed. My doctoral study could not be completed without her support.

Finally, I wish to thank my parent, my sister and brother who always support and cheer me up during the course of this study.